

FORENINGEN

Kunst på Arbejdspladsen

UDSTILLING NR. 11

Jens Nordsø. Opstilling, maleri

Af efterårsudstillingerne 1960

15 malerier

Udstilling 11.

AF EFTERÅRSUDSTILLINGERNE 1960

15 malerier

1. Erla Olsen	Morgendis
2. Poul Ekelund	Blåt landskab
3. Ove Gils	Opstilling
4. Niels Guttormsen	Stol
5. Rasmus Nulleman	Kulsilo
6. Gerda Gundorph Jørgensen	Fru Andersen
7. Per Sørensen	By med skorstensrøg
8. Erik J. Nielsen	Huse i sommersonne
9. Erik J. Nielsen	Vidnæsdam
10. Jens Nordsø	<u>Opstilling XXII</u>
11. Bent Galatius	Rødt hus
12. Poul Gadegaard	Komposition
13. Jørn Larsen	Dogu
14. Ole Heerup	Tæppe over stoleryg
15. Alfred Madsen	Fra en tømmerplads.

Foreningens udstillinger har indtil i dag (1961) fortrinsvis været sammensat af kunstnere, der for den kunstinteresserede ikke har været ukendt, i regelen kunstnere, som har nået skelsår og alder og har manifesteret sig som overbevisende talent.

Med denne udstilling forsøger vi at gå nye veje ved at vise, hvordan de helt unge maler i dag; vi har på de udstillinger, som har været afholdt i efteråret 1960 i København, samlet 15 værker, der efter vor mening er typiske for tendenserne i nutidig dansk maleri.

Som man vil kunne se, spænder udstillingen fra den mest pedantiske naturalisme, Jens Nordsø (se forsiden), til det mest konsekvente abstrakte maleri, Jørn Larsen (se bagsiden). Men som altid i kunsten vil man ved nærmere studie opdage, hvorledes tilsyneladende modsætninger udmærket kan udspringe fra samme mentale baggrund. Forskellen på de to malere er kun i det ydre, de er lige omhyggelige og nøjeregnende. Hvor Nordsø tilsyneladende forsøger at kopiere naturen så grundigt som muligt, forsøger Jørn Larsen tilsyneladende i så høj grad som muligt at skabe et maleri uden associationer til noget i naturen; et billede som får sit liv alene i forholdet mellem linierne, farverne og proportionerne, en ting som er i sig selv.

Udstilling 11.

AF EFTERÅRSUDSTILLINGERNE 1960

15 malerier

1. Erla Olsen	Morgendis
2. Poul Ekelund	Blåt landskab
3. Ove Gils	Opstilling
4. Niels Guttormsen	Stol
5. Rasmus Nulleman	Kulsilo
6. Gerda Gundorph Jørgensen	Fru Andersen
7. Per Sørensen	By med skorstensrøg
8. Erik J. Nielsen	Huse i sommersol
9. Erik J. Nielsen	Vidnæsdam
10. <u>Jens Nordsø</u>	<u>Opstilling XXII</u>
11. Bent Galatius	Rødt hus
12. Poul Gadegaard	Komposition
13. Jørn Larsen	Dogu
14. Ole Heerup	Tæppe over stoleryg
15. Alfred Madsen	Fra en tømmerplads.

Foreningens udstillinger har indtil i dag (1961) fortrinsvis været sammensat af kunstnere, der for den kunstinteresserede ikke har været ukendt, i regelen kunstnere, som har nået skelsår og alder og har manifesteret sig som overbevisende talent.

Med denne udstilling forsøger vi at gå nye veje ved at vise, hvordan de helt unge maler i dag; vi har på de udstillinger, som har været afholdt i efteråret 1960 i København, samlet 15 værker, der efter vor mening er typiske for tendenserne i nutidig dansk maleri.

Som man vil kunne se, spænder udstillingen fra den mest pedantiske naturalisme, Jens Nordsø (se forsiden), til det mest konsekvente abstrakte maleri, Jørn Larsen (se bagsiden). Men som altid i kunsten vil man ved nærmere studie opdage, hvorledes tilsyneladende modsætninger udmærket kan udspringe fra samme mentale baggrund. Forskellen på de to malere er kun i det ydre, de er lige omhyggelige og nøjeregnende. Hvor Nordsø tilsyneladende forsøger at kopiere naturen så grundigt som muligt, forsøger Jørn Larsen tilsyneladende i så høj grad som muligt at skabe et maleri uden associationer til noget i naturen; et billede som får sit liv alene i forholdet mellem linierne, farverne og proportionerne, en ting som er i sig selv.

For en overfladisk betragtning er Jens Nordssøes maleri kopi af naturen, men prøv at betragte for eksempel gardinet, der folder sig over bordet, og De vil se, at det net af linier og farvefortoning, som gardinet er, røber kunstnerens kærlighed til linier og farver, mere end til gardiner. Blomsten er en uvirkelig blomst, men en væsentlig detalje i maleriet, den lange snoede stængel bliver en virkningsfuld kontrast mod bordets kantethed og tyngde og gardinets bløde og smygende linier. De samme kontraster gør sig gældende i billedets farver.

Betragt så på ny Jørn Larsens billede. Dette X i sort og hvidt og rosa er malet med en præcision, så man ikke er i tvivl om, at denne mand har villet, at disse former og farver skulle sidde netop der, det er lige ved at irritere os, at han ikke har levnet vor egen fantasi ret til at leve med i billedet. Det er netop hans hensigt, hvis vi ikke vil forsøge at leve med i hans verden og give afkald på vor egen, kommer vi aldrig i kontakt med ham, men prøv det, det er et forsøg værd.

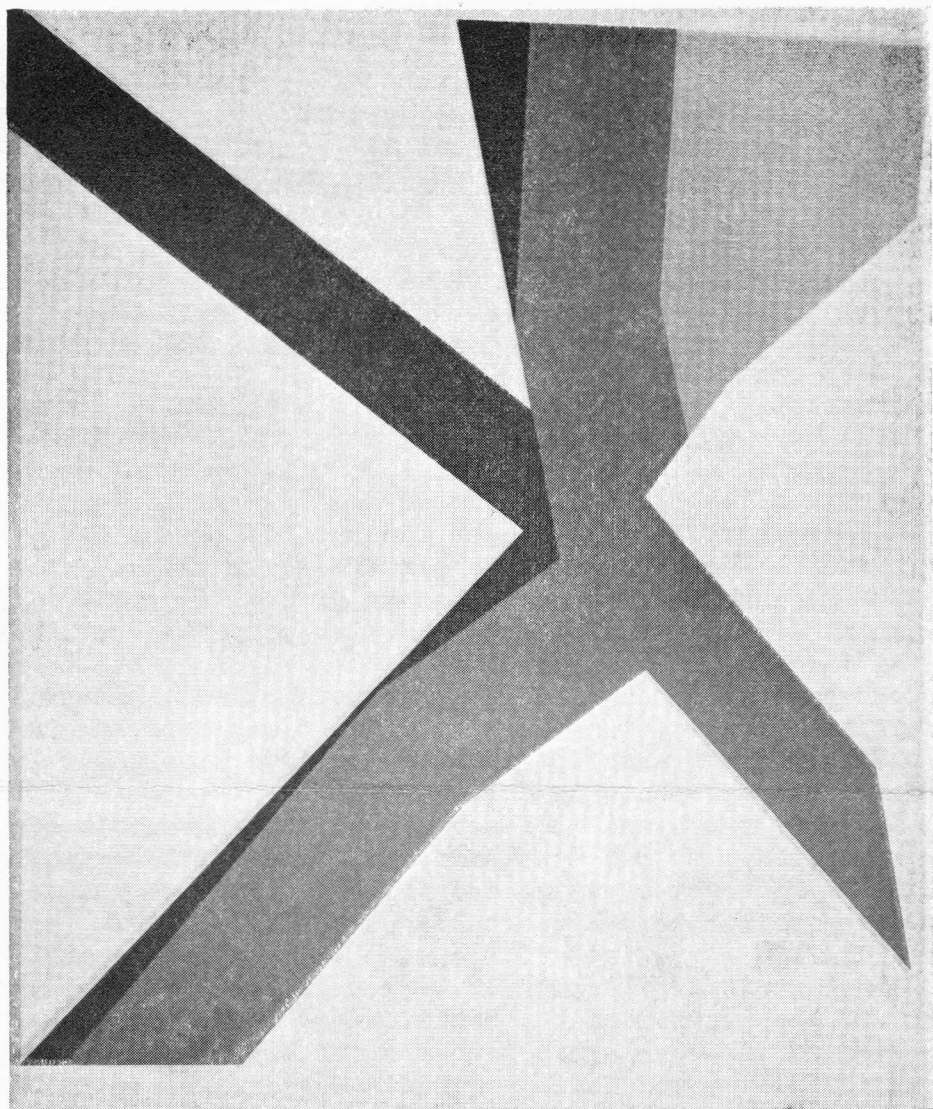
En helt anden natur er Per Sørensen derimod, hans billede "Skorstensrøg" er vel malet på en halv time, hvor begge ovennævnte malere har arbejdet på deres billeder i et halvt år. Per Sørensen repræsenterer det, man kalder ekspressionismen. Han har set over byen, indfanget dens stemning og atmosfære og har næsten i en rus med farve og pensel befriet sig for sit indtryk for at overgive det til os. De to skorstenes rygen, og vi har hele byens hektiske aktivitet - - og også en masse dejlige farveklatter.

Imellem disse yderpunkter ligger de øvrige. Gerda Gundorph Jørgensens fine menneskeskildring. Poul Gadegaards festlige farver, den grove penselføring contra formens præcision. Ove Gils, Ole Heerup og Niels Guttormsens interiører, der for mange ligesåvel vil stå som abstrakt maleri.

Gå selv på opdagelse i udstillingen. Vi håber, vi hermed har inspireret Dem til at finde kunstneren bag værket og hans hensigt med værket.

At verden ikke er smuk eller grim, men uendelig nuanceret; og foruroligende fuld af muligheder - - - er det ikke det, kunsten viser os.

Flemming Rosenfalck

Jørn Larsen. Dogu, maleri

Alle oplysninger vedrørende foreningen Kunst på Arbejdspladsen fås ved henvendelse til foreningens kontor.